Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

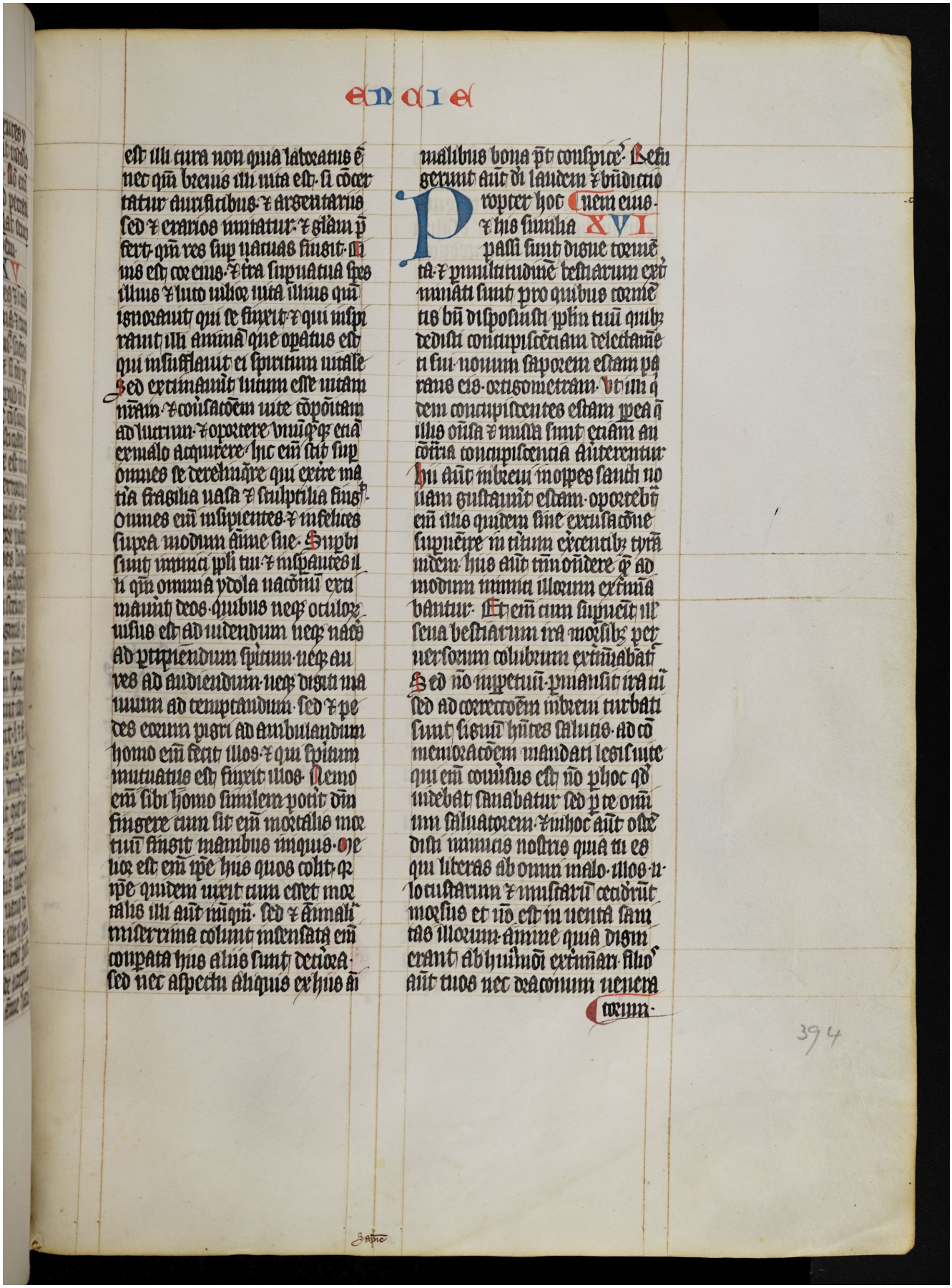

ENDIE

est illi cura non quia laboratus e
nec qm̃ brevis illi vita est. si cõcer
tatur aurifabis. & argentarius
sed & erarios imitatur. & gl̃iam p̃
fert. qm̃ res sup naturas finsit. m
ms est cor eius. & ira sup natura ipes
illius & luto vilior vita illius qm̃
ignorant qui se finxit. & qui insp
rant illi animã que opatus est
qui insufflant ei spiritum vitale
Sed existimant vitam esse vitam
nãm. & cõversacõem vite cõpõitam
ad lucrum. & oportere vnũq; q; ena
ex malo acquirere. hic enim scit sup
omnes se derelinq̃re qui exire ma
tia fragilia vasa & sculptilia finsit.
omnes enim insipientes & infelices
supra modum ãime sue. Sup bi
sunt vanitate pli tui. & insipientes il
li qm̃ omnia ydola nacõnũ exti
mauit deos. quibus neq; oculor
usus est ad videndum neq; naso
ad ꝓcipiendum spiritum. neq; au
res ad audiendum. neq; digiti ma
nuum ad tempt̃andum. sed & pe
des eorum pigri ad ambulandum
homo enim fecit illos. & qui spiritum
mutuatus est finxit illos. Nemo
enim sibi homo similem potit dũ
finsere cum sit ei mortalis mor
tuũ finsit manibus inquis. o ne
quo est enim ipe hus quos colit. q;
ipe quidem vivit cum esset mor
talis illi aut viqm̃. sed & ãmali
miserrima colunt insensati enim
comparata hus alius sunt deteora.
sed nec aspectu aliquis ex hus ã
malibus bona p̃t conspicere. Lecu
gerunt aut di laudem & bẽdictio

Propter hoc Quem eius- XVI
& his similia
passi sunt digne tormẽ
ta. & vindicabuntur bestiarum exti
minati sunt pro quibus tormẽ
tis bẽ dispositis pl̃in tuũ quib;
dedisti concupiscẽciam delectamẽ
ti siu novum sapore estam pa
rans eis. ortis ometram. vt illi q;
dem concupiscentes estam ipea q̃
illis odisa & inuisa sunt etiam an
cõtra concupiscencia interentur
hi aut in breui in oipes sancti no
iam gustauit estam. oportebãt
enim illis quidem sine excusacõne
superuenire in titum exercitib; tyra
nidem. hus aut tũ ostendere q; ad
modum tormẽta illorum extimã
bantur. Et enim cum superuẽit il
lis seua bestiarum ira morsib; per
versorum colubrum extimabat
Sed nõ in perpetuũ permansit ira tũ
sed ad correcticõem in breui turbati
sunt signũ hãtes salutis. ad cõ
memoracõem mandati legis iste
qui enim conuisus est nõ p̃hoc qd
videbat sanabatur sed p̃ te omnã
tem saluatorem. & in hoc aut ostẽ
disti inimicis nostris quia tu es
qui liberas ab omni malo. illos u
lo cultarum & insultatiũ cecidit
morsus et nõ est in ventre sam
tas illorum. ãmine quia disim
cerant ab huiusmodi extimãti filio
aut tuos nec deaconum veneria
cerum.

394